A. 1835.



# ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 1 Augustus.

PARYS, den 29sten Julij.

## AANSLAG OP HET LEVEN DES KONINGS.

De vijfde verjaardag der Julij-revolutie is door eenen der afgrijsselijkste aanslagen gekenmerkt geworden, waarvan de allerbloedigste bladzijden der geschiedenis gewagen. De wapenschouwing der nationale garde werd door het fraaiste weder begunstigd. De Koning was met zijnen luisterrijken staf gekomen bij de boulevard *du Temple* en passeerde voor het front van het 8ste legioen, toen er eensklaps eene uitbarsting wordt gehoord, gelijk aan een ongeregeld pelotonsvuur. Op [illegible] volgt eene ontzettende wanorde. Een schrikkelijk werktuig, eene *machine infernale* (helsch werktuig), had eene hagelbui van kogels en schroot over de groep, welke den Koning en zijne familie omringde, uitgebraakt! Een onzer oudste helden, de achtbare hertog *van Treviso*, dat toonbeeld van burgerlijke en krijgsmansdeugden, valt zwemmende in zijn bloed, en geeft den geest zonder een woord te spreken. De generaal *Lachasse de Vérigny* wordt doodelijk aan het voorhoofd gewond; een luitenant-kolonel van de nationale garde, een adjudant, eene vrouw, verscheiden nationale gardes geven insgelijks den geest te midden van steigerende paarden en eene verontwaardigde menigte, welke bij den aanblik van dien ijsselijken moord, niet te weerhouden is.

Daarop gaat uit dit onmogelijk te beschrijven rumoer de kreet op, dadelijk door duizend stemmen herhaald! . . . *Den Koning deert niets! geen der Prinsen is gekwetst.* Inderdaad, de Koning, bedaard te midden van de wanorde, slechts aangedaan bij den aanblik van de hem omringde slagtoffers, stuurt zijn paard naar de gelederen der nationale garde, en vervolgt zijnen weg, te midden van tallooze kreten van vreugde en wraak schier door haar gedragen! — De schoten waren gekomen van de derde verdieping van een huis, eenige schreden van den schouwburg *de la Gaîté* gelegen. In een oogenblik werd het huis door de nationale garde bij de boulevards omsingeld. Men liep tot in de kamer, van waar de misdaad was gepleegd en vond het afgrijsselijke werktuig nog rookende! . . ., vijf en twintig geweren tot aan de tromp met kogels en schroot geladen! — Nogtans vervolgde en voleindigde de Koning de wapenschouwing, en het is niet beschrijven met welk eene geestdrift hij door de nationale garde en de toestroomende bevolking werd begroet. Om vijf uur was de Koning weder op de Tuilerien.

Al de vreugdebedrijven werden dadelijk gestaakt.

De namen der slagtoffers, die men tot dus verre te betreuren heeft, zijn: de hertog *van Treviso*, door eenen kogel in het hart getroffen; de generaal *de Lachasse-de-Verigny*, door eenen kogel aan het voorhoofd getroffen; de kapitein *Villaie*, adjudant van den maarschalk *Maison; Rieussec*, luitenant-kolonel van 8ste legioen, door drie kogels getroffen; *Prudhomme*, *Ricard*, *Léger*, en *Benetter*, grenadiers van het 8ste legioen; eene onbekende vrouw; een kind.

Een groot aantal andere personen zijn meer of min zwaar gekwetst; men noemt onder dezelven den generaal *Heymès*, wiens rok door vier kogels doorboord is, door een vijfde is hij vrij erg in het aangezigt gekwetst; toen hij zich gewond voelde, riep de dappere generaal uit: Leve de Koning!; voorts de generaals *Colbert*, *Pelet* en *Blin*; den kolonel *Raffé*, door eenen kogel in de regter zijde getroffen. De hertog *de Broglie* heeft eenen kogel in den kraag van zijnen rok gekregen. Het paard des Konings heeft een schampschot in den hals bekomen.

De moordenaar is dadelijk gevat. Sints drie maanden had hij het vertrek gehuurd, van waar hij zijne misdaad gepleegd heeft. Volgens zijn zeggen, is zijn naam *Jacobus Gérard*, van Lodéve, waar hij zijne vrouw en kinderen zegt achtergelaten te hebben. Van beroep zou hij een werktuigmakers-gezel zijn. Hij is 39 jaar oud. Hij is bij de uitbarsting aan het voorhoofd, aan de lip en aan den hals gewond. In weerwil zijner wonden, verloor hij echter geen oogenblik om te ontvlugten en liet zich aan een touw het venster uitglijden. Maar de politie had, uit vrees voor eenen misdadigen aanslag, steeds toezigt laten houden bij de huizen, waar de stoet langs ging. Zoodra de uitbarsting had plaats gehad, hadden zich eenigen van hare beambten gespoed naar de binnenplaats van het huis, van waar dezelve kwam. Een hunner *Gérard* langs het touw ziende afglijden, riep: zoo, gij zijt het ellendeling; wij hebben u. *Gérard*, die op de hoogte van eenen muur was, sprong er over en viel op eene naburige plaats neder; maar daar was een ander beambte van politie, die hem dadelijk greep.

Hij werd op eene draagbaar, onder de verwenschingen der menigte, naar de conciergerie gebragt. Zijne beneden lip is bijna geheel gescheurd en hangt naar beneden. Twee vingers van de hand zijn verbrijzeld. Overigens is zijne neus en de slaap van het hoofd aan de linker zijde gewond. Hoe erg die wonden ook zijn, denkt men toch dat hij in het leven zal blijven. Gisteren was hij afgemat, maar heden (29) is hij veel bijgekomen. Er zijn twee grijze hoeden in zijne kamer gevonden. Een derzelven is geraakt door de stukken van de geweerloopen, die bij de uitbarsting gesprongen zijn.

— Er zijn eenige dagbladschrijvers in hechtenis genomen, en bovendien een menigte andere personen gevat. De hoofd-redacteur van het republiekeinsche dagblad, de *Reformateur*, was op reis, maar zijn neef is in hechtenis genomen.

De justitie is reeds met haar onderzoek begonnen.

De kamer der pairs is bijeengeroepen. De gepleegde aanslag is bij dezelve aangegeven.

De tegenwoordig zijnde leden van de kamer der afgevaardigden zijn mede bijeengeroepen.

— De Koning heeft heden de volgende proclamatie uitgevaardigd:

FRANSCHEN!

De nationale garde en de armee zijn in rouw gedompeld; Fransche huisgezinnen zijn ontroostbaar; een afgrijsselijk tooneel heeft mijn hart verscheurd. Een oude krijgsman, een oude vriend, door het vuur van honderd veldslagen gespaard, is aan mijne zijde gevallen onder de slagen, die de moordenaars voor mij bestemd hadden. Zij hebben, om mij te treffen, niet geschroomd den roem, de eer, de vaderlandsliefde, vreedzame burgers, vrouwen en kinderen op te offeren; en Parijs heeft het bloed der beste Franschen zien vergieten op dezelfde plaatsen en op denzelfden dag, waarop het, voor vijf jaren, voor de handhaving van 's lands wetten stroomde.

« Franschen, zij, die wij heden betreuren, zijn voor de edelste zaak gevallen; de constitutionnele monarchie, de wettelijke vrijheid, de nationale eer, de veiligheid der huisgezinnen, het heil van allen zijn het, die door mijne en uwe vijanden bedreigd worden; maar de algemeene rouw, die aan de mijne beantwoordt, is tevens eene hulde aan edele slagtoffers en eene luisterrijke getuigenis van de eendragt tusschen Frankrijk en deszelfs Koning. De bepaalde feesten op den laatsten dier dagen moeten nu echter plaats maken voor de plegtigheden, meer overeenkomstig de gevoelens, die ons bezielen; dat aan de nagedachtenis van hen, die het vaderland zijn ontvallen, billijke eer wedervare; dat het rouwfloers, hetwelk gisteren de drie kleuren bedekte, weder gehecht worde aan die vlag, welke het getrouwe zinnebeeld van 's volks denkwijze voorstelt.

— Bij een Koninklijk besluit van dezen dag wordt bepaald, dat er morgen eene plegtige lijkdienst ter eere van de gevallen slagtoffers zal gevierd worden.

NS. De hertog *de Broglie* (president van den raad van ministers) die onmiddellijk achter den Koning was, is getroffen door eenen kogel, die op het grootkruis van het legioen van eer afgeschampt, door den kraag van zijnen rok heengegaan, maar in den das gestuit is. Toen hij weder te huis was, vond de hertog *de Broglie* den kogel in zijne kleederen.

De kolonel *Raffé* is dezen nacht aan zijne wonde [illegible]

De minister van justitie en de minister *Guizot* hebben [illegible] het voorgevallene aan den Koningin bekend gemaakt.

Daar de Koning de wapenschouwing vervolgde en dus niet spoedig terugkeerde, vreesde zij het ergste en werd onvatbaar voor andere overtuiging. De hertogin *de Broglie* kwam bij haar; zij viel haar in de armen, en nu eerst gelukte het, haar de waarheid te doen verstaan.

— De uitgekomene dagbladen zijn eenstemmig in het openbaren van hunne verontwaardiging over het voorgevallene.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.